

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas V. Quadragesimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica V. Quadragesimæ.

De immunitate Christi à peccato.

Ioan. 8.

5. Hebd.
Quadr.
I.

I. Iesus dixit Iudæis: *Quis ex vobis arguet me de peccato?* Vbi expendendum, tam eximiam fuisse Christi innocentiam, non solum quoad exteriores mores, verba, & opera, sed etiam quoad intimas cogitationes, & desideria, quæ omnia diuinam spirabant puritatem, vt ne vnus quidem veri erret ab inimicis suis, curiosissimè vitam eius obseruantibus, posset conuinci. Quanta & tua, qui imitator Christi, & auditor diuini verbi haberi vis, esse deberet à peccatis, non solum grauioribus, sed etiam leuibus, imò à minimis etiam imperfectio-^{us} nibus immunitas? Feruor proficiendi in puritate conscientia.

II. Christus calumniosè à Iudæis infimulatus, quod esset Samaritanus & dæmonium haberet: ad primam contumeliam, vtpote se velut homi-

Q 3

mcra

*se fecit
Iesum
ertum,
Danie-
accusa-
ens ve-
Zasaris,
grati-
m Dei
erè A-
est Dei:
us esse
ur. O
nitan-
ani fa-
i leges
autem
pro-
ndare
o,*

Domi

nem concernentem, tacuit; alteram, gloriam diuinæ Maiestatis attingentē, mansuetē refutauit, seque non propriam sed patris gloriam querere ostendit: vt nos doceat calumnias nobis illatas patienter ferre; Deo vero irrogatas refellere, ex sancto zelo diuini honoris, nō ex cæco amore propriæ existimationis. Quos internos Christus mansuetudinis, & zeli gloriæ Patris, quos commiserationis affectus erga Iudæos tam excæcos exercuerit nobis imitandos?

III. Cū deindē clarē insinuasset, se esse æternum æterni patris filium, verum Messiam in lege promissum; cuius diem expectarit, & in spiritu caritatis viderit Abraham, cuius sententiam si quis seruarit, non sit gustaturus mortem in æternum: Iudæi porō increduli tamquam blasphemum lapidibus obruere tentarent, abscondit se & exiuit e templo, nolens videlicet ante tempus à Patre præfinitum miriori mortis genere e medio tolli, vt omnia in lege & Prophetis prædicta tormenta prius perpeti, & demum, per acerbissimam iuxta ac ignominiosissimam mortem in ara crucis posset pro nobis velut holocaustum immolari.

Qin.

Oingens ardor amoris, ô igneus amor
crucis, ô zelus insatiabilis plura & di-
riora patiendi amore Patris, & huma-
næ salutis! Gratitude, amor.

De Christi condemnatione.

II.

Ioan. 19.

I. Pilatus adduxit foras Iesum, &
sedens pro tribunali dixit Iudæ-
is: *Ecce rex vester*: illi autem clamabant:
Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pila-
tus: *Regem vestrum crucifigam*? Respon-
derunt Pontifices: *Non habemus regem,*
nisi Casarem. Quo affectu resignationis
erga Patrem, & comiserationis erga
hostes, amoris erga omnes filios æterni
regis, princeps regum terræ, de quo
scriptum: *Ego autem constitutus sum rex*
ab eo super Sion montem sanctum eius,
permiserit se sic reprobari à Iudæis
implentibus illud: *Dirumpamus vincula*
eorum, & proiciamus à nobis iugum ipso-
rum, & illud à se prædictum in parabo-
la: *Nolumus hunc regnare super nos*: clarè
intuens sic impleri illud: *Lapidem, quem*
reprobauerunt, hic factus est in caput anguli,
videlicet per se, veluti lapidè angularè
reprobatum vnum corpus Ecclesiæ,
cuius ipse caput esset, ex Iudæis & gen-
tibus, constandum. Quam ardentè

Psal. 29.

Psal. 2.

Matth. 29.

Psal. 2.

Q. 4.

optatis.

optarit eos ipsos, à quibus reprobabatur, & regis terreni titulo indignus iudicabatur, regni sui cœlestis reddere consortes? Comparsio, resignationis eius & mansuetudinis imitatio.

II. Pilatus, quamuis motus ab vxore, videns, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua lauat manus coràm populo dicens: *Innocens ego sum à sanguine iusti huius, vos videtis.* Et respondens vniuersus populus dixit: *Sanguis eius super nos, & super filios nostros.* Quousque respectus humanus, & metus amittendi fauoris hominum, vti Pilatum olim, sic & nunc cœcos mundi amatores pertrahit? In quale scelerum & suppliciorum æternorum barathrum miseros præcipitat? Quemadmodum cœcus furor olim Iudæorum in necem Christi conspirantium, sic nunc quæuis indomita cupiditas peccatorum sequentium impetus passionum suarum obstruit oculos mentis, vt nec videant tam horrendum, in quod cœcè ruunt, præcipitium; nec paueant æternum, quod paratum sibi norunt, supplicium. Quam paterno affectu benignissimus Dominus hanc tantam ingratorum & insanorum filiorum deplorarit amentiam, coram
intu-

intuetus atrocissimum ceruici eorum
imminens exitium? Compassio, com-
punctio, strenua mortificato indomi-
tarum passionum.

III. Tunc Pilatus volens satisfacere
populo, adiudicauit fieri petitionem
illorum, & dimisso Barrabba, Iesum
flagellatum tradidit voluntati eorum,
vt crucifigeretur. Quanto plausu Iu-
daeorum, tam auidè illius sanguinem
sitientem, iuxta illud: *Exaltasti dexte-
ram deprimentium eum, latificasti omnes
inimicos eius!* Quam sereno vultu,
quam æquo animo constitutus à Deo
Patre iudex viuorum & mortuorum,
*qui peccatum non fecit, nec inuentus est
dolus in ore eius,* hanc peremptoriam
probrosæ mortis sententiam ab iniu-
sto Iudice, renitente conscientia, pro-
laram, & importunitate populi sui tam
electi & dilecti, tot à se beneficijs cu-
mulati, ex odio & malitia, extortam
acceptarit, non tanquam iniquissimū
hominis iudicium, sed tãquam sanctis-
simum amantissimi Patris decretum! Vt
nos damnatos, antequam essemus nati,
filios iræ, filios gehennæ, æternæ dam-
nationis maledicto liberaret; atque in
filios gratiæ, filios regni, & cohæredes
suos ascriberet: idque quàm incredi-

Psal. 38.

1. Pet. 2.

Q 5

bili

bili erga tam ingratos commiserationis & dilectionis excessu? Comparsio, gratitudo, amor, zelus Christum in ferendis iniurijs æmulandi.

III. De Baiulatione Crucis. Ioan. 19.

I. **L** Atâ mortis in auctorem vitæ Iesum sententia, applaudentibus Iudæis, confestim ab improbis ministris & licetoribus immaniter purpurea chlamyde iam vulneribus eius tenacius adhærente exiit, nudus rursùm ab omnibus deridendus prostituitur, suis deinde vestimentis indutus graui crucis quindecim longæ pedes, octo latæ oneratur ligno, in quo in monte Caluarie immolaretur: sicut olim Isaac ligna sacrificij imposita fuerunt deferenda in montem, vbi sacrificaretur. Quanta alacritate Saluator noster voti tandem sui compos factus, regnaturus a ligno hoc regale crucis sceptrum obuijs brachijs amplexatus fuerit? quanta mentis exultatione, videns impletum illud: *Dabo clauem domus David super humerum eius.* Et: *factus est principatus super humerum eius,* paratam sibi crucem. dissuauatus fuerit? multò dubio procul maiore, quam

Gen. 22.

Isa. 22.

Isa. 9.

quã olim sanctus Andreas à longè sa-
lutarit. Quẽ tam ingens ardor amoris
Christi sic anhelantis ad crucis oppro-
brium, non accendat ad expetendum
& amplectendum crucis & oppro-
briorum eius consortium? Amor cru-
cis, resignatio.

H. Baiulans sibi crucem educitur in
montem Calvariæ, à Pilati palatio
mille viginti passibus distitum. En ut
alter Isaac, non iam lignorum fascem,
in quo aries immolandus, vegeto cor-
pore gestans, ab amantissimo parente
Abraham, ignem & gladium quidem
ferente, sed blandè simul filium con-
solante, ad montem visionis peraman-
ter educitur: sed ponderosam crucis
trabem, in qua ipsemet victimandus,
saudis suis humeris impositam ægre
trahens, ab immanissimis Sathanae
ministris illum probrosè criminanti-
bus & inhumaniter propellentibus
ad montem Calvariæ raptatur. Quam
prompto hilariq̃ue animo hoc sacrum
onus baiulat, intuens non ludæo-
rum & Carnificum, illud ex odio sibi
imponentium crudelitatem; sed Pa-
tris cœlestis decretum; ex misericor-
dia & iustitia sic permittentis in
proprio filio expiari omnium homi-

num iniquitatem. Quam pios amoris erga Patrem, & miserationis erga omnes, maximè Electos, affectus ex intimis cordis sui penetralibus in hac via crucis elicuerit? quam ardentè veniam & misericordiam suis persecutoribus, copiosam gratiam suis imitatoribus exorarit? Quomodo sibi congratulatus fuerit iam instare horam ab æterno decretam, qua peccata mundi per crucem expiaret, impletetque illud Isaia: vaticinium: *Posuit in eo Dominus iniquitatem omnium nostrum.* Compassio, gratitudo, zelus perfectæ resignationis.

Isa. 53.

III. Et quidem inter alios duos nequam ad maiorem contumeliam educitur crucifigendus rex gloriæ, aucter omnis innocentia. Quam incomprehensibili intimæ humilitatis, mansuetudinis, resignationis sensu hoc tolerarit, non intuens præsens opprobriū, sed sanctum æterni Patris beneplacitum; gaudensque se posse implere illud: *Sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum!* Zelus imitandi Christi humilitatem, & resignationem,

Isa. 53.

(. . .)

De compassione piarum mulierum, maxi- IV.
mè Beata Virginis Matris.

Luc. 23.

I. Iesus conuersus ad sequentes se mulieres plangentes, & lamentantes ait: *Filia Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete & super filios vestros: Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent, Beata steriles, & ventres, qui non genuerunt.* Quàm pio commiserationis affectu pius Dominus, non de suo temporali opprobrio & exitio, sed de populi sui temporali simul ac æterno sollicitus, illas flentes & humano more sibi collacrymantes, & suauiter simul consolatur, & efficaciter ad sanctiores lacrymas veræ videlicet compunctionis de suis suorumque peccatis, intimæque compassionis ob impendens sibi suisque tam horrendum post 40. annos excidium, æternumque supplicium, nisi resipiscerent, contrito & humiliato corde fundendas adhortatur? Quam intensos interim ipse tam clarè intuens enormitatem scelerum Iudæorum & omnium hominum, tantam atrocitatem

Q 7

æter-

æternorum tormentorum ijs debiturum, tantam gravitatem cuiusvis offensa diuinæ Maiestatis, quam intensos, inquam, doloris & passionis elicuerit affectus? quam ardentem desiderat & nos vberes perennesque lacrymarum imbres profundere, ad tantas nostrarum & alienarum culparum maculas eluendas? Compassio, compunctio.

II. Benedicta Mater iam ante compassionis gladio faucibus, audito clangore buccinæ, indite feralis sententiæ à Pilato in filium latae; cernens verò nunc dilectissimum viscerum suorum, sic deformatum, dilaniatum, cruce onustum, inter carnificum vociferantium manus ad mortem raptari, quam inæstimabili cum intimorum præcordiorum exulceratione tota fuerit in lacrymas resoluta? Quam verè dicere

Thren. 3. potuit: *O vos omnes, qui transi per viam, attendite & videte si est dolor, sicut dolor meus.*

Doloris eius magnitudo æstimari potest ex magnitudine amoris quo in filium ferebatur. tanquam in Deum suum infinite amabilem, cuius infinitam bonitatem, & amabilitatem, præ omnibus clarius agnoscebat.

tanquam in benefactorem suum maximum, à quo se tot gratijs præuentam, tot prærogatiuis, supra omnes puras creaturas, exaltatam sciebat. 3. tanquam in filium suum vnicum ope spiritûs Sancti ex se sola conceptum, & quidem sibi simillimum, forma speciosissimum, vitâ innocentissimum, moribus sanctissimum, dotibus naturæ, gratiæ, gloriæ sublimissimum: quem simul verum Filium Dei, primogenitum omnis creaturæ, regem & caput hominum & Angelorum infinito honore, amore, cultu dignissimū esse credebat, & nihilominus sic despicere, odio haberi, ad mortem rapi tanquam vilissimum, sceleratissimum, impiissimum mancipium cernebat. *Compassio, contritio, amor Iesu.*

III Hanc sic afflictam, acutissimoq; compassionis gladio transfixam, sanguineis oculis respiciens piissimus Iesus, quam incredibilem ex intimo materni cordis sic afflicti, sic transfixi intuitu hauserit dolorem, cuius intensio similiter æstimanda ex intensione amoris, quo in eam ferebatur. 1. tanquam in primogenitam æterni Patris filiam supra omnes puras creaturas sublimatam. 2. tanquam in benefa-

ctri-

etricem suam maximam, à qua se tanta charitate lactatum, nutritum, omni genere obsequiorum praeuētum, tam ardentem semper amatum, & nunc amari sciebat. 3. tanquam in Matrem suam carissimam, suauissimam, purissimam, sanctissimam, quoad dona naturæ, gratiæ, gloriæ sublimissimam, sibi natura & moribus simillimam, & suauiter tot annorum conuictu familiarissimam. Quam verè dicere potuit:

Thren. 2.

Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea. effusum est in terram iecur meum, super contritione filie populi mei, Matris meæ! Affectus ijdem renouandi cum zelo peculiaris amoris erga Iesum, & Mariam.

V. *De Christo sub onere crucis succumbente. Matth. 27.*

I. **C**Hristus quantumuis iam ante tam copiosa sudoris sanguinei emissionem, tam immani totius corporis dilaniatione, toties repetita vulnorum omnium exulceratione totus exhaustus, nihilominus nunc insuper tam graui crucis mole oppressus ab immanissimis carnificibus fessus & anhe-

anhelus vix respirare finitur, sæpiùs oneri succumbens in terram prolabitur, sed calcibus & fustibus progredi compellitur. O quam graue, quam intolerabile onus peccatorum nostrorum, quod Filium Dei portantem omnia verbo virtutis suæ sic fatigat, sic deprimit! Quam verè cuique nostrum dicere potest: *Seruire me fecisti in peccatis tuis, prabuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis. Ego sum, ego sum, qui deleo iniquitates tuas propter me, & peccatorum tuorum non recordabor.* Cuius cor his ponderatis ad compassionem, compunctionem, amorem, non moueatur?

Isa. 43.

II. Videntes carnifices Iesum viribus fractum, propelli vltèrius tali mole grauatum non posse, tandem non quidem miserationis affectu ducti, sed mortis eius accelerandæ auidi, Simonem Cyrenæum coegerunt ferre crucem post eum. O quam beatus est, quisquis ad consortium crucis ferendæ à Christo admittitur! quisquis id cognoscit, non se cogi finit, sed vltro accurrit. Vt monet D. Petrus. *Communicantes Christi passionibus gaudete, ut & in reuelatione gloria eius gaudeatis exultantes. Si exprobramini in nomine Christi beati eritis.*

1. Pet. 4.

eritis:

erit: quoniam quod est honoris, gloria & virtutis Dei, & qui est eius spiritus, super vos requiescit. Amor Crucis.

III. Cum ventum esset ad montem Caluariae, aduertentes hictores Iesum viribus deficere, vt reliquis cruciatis par esse posset, propinarunt illi myrrhatum vinum felle mixtum. Quod libare voluit ad expiandas penè innumeras gulæ & intemperantiæ nostræ maculas, ad præbendum omnimodæ mortificationis exemplum, ad im-

Psal. 68.

plendum illud Dauidis vaticinium: *Dederunt in escam meam felle.* Quâ mansuetudine, quâ æquanimitate hanc tantam tolerarit inhumanitatem? quâ piè pro illis nobisque gula toties delinquentibus supplicans æterno Patri dixerit: *Recordare paupertatum meam, ab Inthy & felle,* & parce illis, pro quibus ego exhaurio amarum calicem passionis! Quam æquum esset & nos cum intenso commiserationis & compunctionis affectu ingeminare cum Ieremia: *Nos comedimus vnam acerbam,* & dentes tui obstupuerunt! Nos felle peccatorum nostrorum hoc mistum tibi, heu quoties! propinauimus, & nunc propinare pergimus vinum, nec in eo exhauriendo te iuare, per seriam pœ-

Ier. 31.

nitentia.

nitentiam & mortificationem dignamur! Comparsio, contritio, mortificatio.

De Crucifixione in monte Caluaria.

VI.

Ioan. 19.

I. **I**N hoc monte Caluariae, in quo
 (secundum complures doctores)
 humatus protoplastus Adam, & immolatus loco Isaaci aries ab Abraham, alter caelestis Adam, & verus humani generis reparator Noe vino amoris ebrius, coram tanta hominum multitudine denuo se permittit denudari, ludibrio exponi, vestes sanguinolento corpori tenacius adhærentes violenter vna cum cute abstrahi, spineum diadema demi, & reponi, omnium vulnerum plagas renouari; idque quanto cum pudore virgineæ mentis, quanto cum dolore tenerissimi corporis, quanta nihilominus animi vultusque constantia! Quam ardenti interim affectu zeli gloriæ Patris, & nostræ salutis obtulit hæc omnia, imò seipsum ad multò probrosiora, diriora, ad expiandas tot nefandas lasciuie maculas omnium & singulorum filiorum Adam?

dam?

dam? Quam piè æterno Patri gratias egerit, quam exultarit, iam tandem aduenisse tempus seipsum in cruce pro salute mundi immolandi? quam alacri animo ad illud sacrificium consummandum properarit? quam deuotè se ad id accinxerit, imò voto ac desiderio iam inchoarit. Compassio, compunctio, carnis illecebrarum detestatio & mortificatio.

Gen. 22.

II. Deinde verus noster Isaac sic nudatum se & exoriatum sinit non iam benignè paterna manu super struem lignorum poni, sed ab immanissimis carnificibus super lignum crucis impetuosè deiici; nec mollibus funibus ligari, sed ferreis obtusisque clavis affigi; nec arietem vepribus implexum pro se substitui, sed seipsum spinea corona horridum victimari; idque quam ineffabili cum cruciatu manuum & pedum sic transfixorum, totius corporis neruorum sic contractorum? quam inestimabili nihilominus cum excessu amoris, mansuetudinis, resignationis, zeli maioris nostræ perfectionis, ve in se tam dirè excessus libertate carnis à nobis commissos castigaret, concupiscentiam carnis, & oculorum, & superbiam vitæ, triplicis
tino

timoris Dei, seruilis, mercenarij, filialis clavis esse configendam; seu cupiditatem opum, honorum, voluptatum per tria religiosa vota penitus abnegandam doceret, gratiamque necessariam impetraret. Atque vt perfectè impleret illud: *Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea.* Psal. 31. Compassio, amor, zelus imitandi in amore Crucis & mortificationis.

III. Demùm permittit se sic affixum cruci è terra in altum ab impijs Sathanz ministris inhumaniter sustolli, mox in scrobem satis altè defossam crudeliter deijci, in medio duorum latronum simul crucifixorum, quam inconditum clamore & plausu carnificum, & Iudæorum illi certatim insultantium! quam miserabili cum planctu & gemitu afflictissimæ Matris, & piarum matronarum à longe stantium! quam inconcussa mentis tranquillitate, quam insatiabili plura & diriora patiendi cupiditate, hanc tam acerbam omnium totius corporis compagum concussionem, tam atrocem vulnerum renouationem & ampliationem tolerauit mitissimus Agnus, de quo prædixit Ieremias: *Ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam?* Ier. 11. Quanta animi demis-

mis-

missione hanc tantam contumeliam, quod velut princeps latronum in medio eorum collocaretur, sustinuit is, qui est caput omnium Electorum, & medium inter SS. Triados personas obtinet locum, æqualis cum Patre & Spiritu sancto maiestatis & gloriæ? O quam luculentum inuictissimæ patientiæ, profundissimæ humilitatis, absolutissimæ resignationis, Deus sic (*cum iniquis reputatus*) in d. latronibus sceleratior æstimatus, nobis tam delicatis, tam superbis, tam refractarijs terræ vermiculis præbuit exemplum! Compassio, zelus in his Christum imitandi.

Isa. 53.

De titulo, & iniurijs à Christo in Cruce toleratis.

VII.

I. **T**itululum Hebraicè, Græcè, & Latine scriptum (I. N. R. I) frustra renitentibus Iudæis posuit Pilatus super caput eius, vt impleretur illud: *Dicite in gentibus quia Dominus regnavit à ligno* En quanta cura ac sollicitudine æternus Pater filium eò sublimius semper exaltat, quò is se profundius humiliat. Dignatum in stabulo nasci, & in præsepio collocari, concentu curavit Angelico honorari; à

Psal. 95.

passo-

pastoribus & Magis, cœlesti prodigio
vocatis, adorari; in circumcissione dig-
gnatum assumere formam filij iræ la-
be originali infecti; & in baptismo
formam peccatoris proprijs etiam
actualibus delictis inquinati, toti
mundo declaravit, & culpæ genitalis
omnis prorsus esse immunem per im-
positionem nominis Iesu, vtpotè Sal-
uatorem mundi; & culpæ propriæ
omnis expertem per vocem cœlo de-
lapsam, vtpotè verum & dilectum
Filium Dei Nunc insuper idem æter-
nus Pater eundem dilectum filium
suum permittentem se accusari, repu-
tari, iudicari, condemnari, crucifigi
tanquam populi seductorem perni-
ciosissimum, homicidarum, latronum,
impostorum, & malefactorum omnium
sceleratissimum, regię dignitatis in-
ualorem ambitiosissimum, diuinitatis
affectatorem insanissimum & blasphe-
missimum, hoc gloriosissimo titulo
omnibus celebrioribus linguis & di-
uina sua prouidentia per Pilatum
scripto & cruci imposito toti mundo
manifestauit esse verè Iesum, id est,
verum & vnicum mundi Saluatorem,
mediatorem, Doctorem, legisla-
torem, à tot sæculis exoptatum: esse
verè

verè Nazarenum, id est, floridum & sanctum, omnibus virtutibus, gratijs & prærogatiuis eminentissimum: esse verè regem, cuius regnum futurum sit æternum, & quidem Iudæorum, id est, fidelium confitentium Deum, primogenitum Electorum, hominum & Angelorum, verum insuper & naturalem Dei filium, iudicem viuorum, & mortuorum, cui data sit omnis potestas in cælo & in terra. Quam fidelis & liberalis Deus erga humiles, quibus & tantam gratiam & exaltationem liberaliter promittit, & promissam liberalius impertit! Congratulare Christo de tanta gloria, & gratias age Patri pro tanta filij exaltatione, & in humilitate eundem imitare.

II. Christus in cruce pendens, exhibiturus nobis absolutissimum omnimodæ mundi carnisque abnegationis exemplum, permisit vestes suas a militibus diripi, super tunicam inconsutilem, sibi ab amantissima Matre contextam, sortem mitti, ab omnibus propinquis, amicis, discipulis se prorsus desereri, omni que humano solatio destitui, cum omnes noti eius starent à longè, nec præ impudente turba circumfusa propius accedere possent; quàm

quam heroica cum resignatione ad has omnes, & multò acerbiores desolationes, iniuriasq; de manũ amabilissimi Patris acceptandas! quam ardenti cum desiderio eluendi omnes culpas nostras ex inordinato mundi carnisq; affectu cõmitti solitas, prouocandiq; tepiditatem nostram ad strenuam sui imitationem in perfecta abnegatione omnis humani solatij, etiam tempore grauissimarum desolationum & aduersitatum, absolutaque resignatione in manus diuinæ prouidentia! Compassio, zelus in his imitandi.

III. Inter tam diros diurnosq; trinum horarum cruciatus insuper pertulit tam varias grauesq; contumelias blasphemiasq; , à principibus Sacerdotum, Scribis, Senioribus, militibus, alijsq; palam ipsi tanquam impostori, ambitioso, blasphemò, exprobrantibus impotentiam seipsum saluandi, præsumptuosam ambitionem regni, insanam affectationẽ filij Dei. Quanto cum fastu, quanto cõtemptu, quantâ mentis amaritudine, quantâ verborum asperitate, quantâ vultus austeritate, has calumnias identidem vilissimi Sathanæ satellites filio Dei ingerabant, nunc superbe insultando, nunc

R

ama-

amarè deridendo, nunc falsè illudendo, nunc caput agitando, alijsq; modis blasphemando, implentes illud:

Thren. 2. *Plauserunt super me manibus omnes trans-*
euntes per viam, sibilauerunt, & moue-

Psal. 108. *vunt caput suum. Et: Ego factus sum op-*
probrium illu, viderunt & mouerunt ca-

Psal. 215 *pita sua. Et: Omnes videntes me derise-*
runt me, locuti sunt labijs, & mouerunt ca-

piti? Quantâ æquanimitate, humilitate, mansuetudine, resignatione, has omnes calumnias, sannas, iniurias excepit, & multò his maiores excipere paratus fuit mitissimus Dominus, intuens, non tam eorum, à quibus proficiscebantur, malitiam & rabiem, quàm æterni Patris, eas ad suam Electorumque gloriam permittentis, sanctissimam voluntatem! idque vt nobis sub extremum vitæ agonem, perfectissimæ despicientiæ nostri, tolerantieque calumniarum, omniumque iniuriarum absolutissimum relinqueret, altissimeque imprimeret exemplum; abundantemque imitandi promereretur gratiam ex gratuito maioris nostri profectus spiritualis desiderio. Compassio, Gratitude, zelus imitandi.

Domi.